

Arrest

nr. 144 889 van 5 mei 2015
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van onbepaalde nationaliteit te zijn, op 6 januari 2015 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 5 december 2014.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 10 maart 2015 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 16 april 2015.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken W. MULS.

Gehoord de opmerkingen van advocaat M. KALIN, die loco advocaat K. TERMONIA verschijnt voor de verzoekende partij, en van attaché S. DUPONT, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U zou een Rohingya uit Myanmar zijn. U zou geboren zijn in april 1991 als derde kind van uw ouders. Daar uw ouders door het hebben van u de wet op twee kinderen overtraden zou uw vader door de Nasaka Bahini opgepakt zijn. Hij werd gefolterd en gedwongen tewerk gesteld, later zou hij vermoord zijn. Hierdoor zou uw moeder samen met u, uw broer en zus in september 1991 naar Bangladesh gevlucht zijn. Uw moeder zou via een handelsrelatie van uw vader in Dhaka terechtgekomen zijn, waar u opgroeide. U zou staatloos zijn, en u zou gepoogd hebben om de Myanmarese of Bengaalse nationaliteit te verkrijgen. In december 2008 zou u teruggekeerd zijn naar uw geboortedorp om aldaar een identiteitskaart van de Nasaka bahini te bekomen. In juni 2012 zou uw broer tijdens zijn terugkeer

naar Myanmar vermoord zijn. U zou sinds september 2012 als illegaal gezocht worden door de Bengaalse politie. Uw familie zou hierover een persconferentie gehouden hebben. U zou zich verstopt hebben. U zou geregeld gedwongen zijn door verschillende politieke partijen om aanwezig te zijn tijdens hun rally's of manifestaties. Zo zou u op 6 mei 2013 deelgenomen hebben aan een manifestatie van de Awami League. Hierdoor zou u enkele dagen later door de "BNP" en de Jamiaat-e-Islam ontvoerd zijn. Uw familie zou uw verdwijning bij de politie gemeld hebben. Na enkele dagen wist u te ontsnappen. In juli 2013 zou u Bangladesh per schip verlaten hebben. Op 6 september 2013 diende u een asielaanvraag in België in. Ter ondersteuning van uw asielaanvraag legde u volgende documenten voor: uw Myanmarese identiteitskaart, een brief van uw zus en een van uw schoonbroer, foto's, een poster, een melding van uw verdwijning bij de politie, uw aanvraag tot de Bengaalse nationaliteit, met ontvangsbewijs en omslag, brieven van uw moeder aan de Myanmarese ambassade in Bangladesh, een tijdschrift, een usb-stick en een grote hoeveelheid algemene informatie die handelt over Rohingya's bestaande uit kranten, rapporten, een handgeschreven brief, enz.

B. Motivering

Na het gehoor door het Commissariaat-generaal dient te worden vastgesteld dat u er niet in geslaagd bent een gegronde vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming aannemelijk te maken en wel om volgende redenen.

Er kan immers geen geloof worden gehecht aan uw bewering een Rohingya, geboren in Myanmar te zijn. Hoewel u enige kennis heeft over de Rohingya, blijkt dat het hier duidelijk om ingestudeerde kennis gaat. Zo werd vastgesteld dat u, die als beweerde Rohingya opgroeide in een Rohingya omgeving, zijnde met uw moeder, broer en zus, de taal Rohingya niet sprak; u spreekt enkel Bengaals. U gaf aan dat Rohingya Bangla spreken en dat dit jullie moedertaal is (gehoorverslag CGVS p. 5, 8). U gaf zelfs aan dat de Rohingya geen eigen taal hebben. In dit opzicht is het dan ook bevreemdend dat uw verklaring na de pauze in het gehoor plots wijzigde: Rohingya zouden toch een eigen taal hebben, maar ze zouden die niet spreken (gehoorverslag CGVS p. 9). U verwees naar een van uw voorgelegde kranten om uw stelling dat Rohingya, Bengaals spreken te ondersteunen, iets dat de indruk dat uw kennis vanbuiten geleerd is, enkel bevestigd (gehoorverslag CGVS p. 8 -10). Dit komt niet overeen met de werkelijkheid. Uit toegevoegde informatie blijkt dat de Rohingya een eigen taal hebben. Deze taal lijkt veel op het Chittagong- dialect van het Bengaals, maar het is een op zichzelf staande taal met eigen grammaticale regels. Deze taal wordt gesproken door de Rohingya's. Dat u dit niet weet, dat u deze taal niet spreekt en dat u uw bewering dat Rohingya gewoon Bengaals spreken baseert op een krantenartikel, wijst er sterk op dat u geen Rohingya bent.

Ook andere elementen wijzen er op dat u veel van uw kennis later heeft opgedaan. Zo werd vastgesteld dat u voor de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ) liet optekenen dat u geboren zou zijn in Mondu, u kon geen exactere geboorteplek opgeven en dat u over de Myanmarese nationaliteit zou beschikken (CGVS- vragenlijst ingevuld door DVZ punt 2.3, verklaring DVZ punt 5, 6), iets dat u later weer aanpaste (verklaring DVZ punt 26A). Het is dan ook eigenaardig dat u voor het CGVS plots uw volledige geboorteplaats kon opnoemen (dorp Tumru, district Mondu, Arakan, Myanmar) en dat u meteen aangaf staatloos te zijn (gehoorverslag CGVS p. 2, 4). U hiermee geconfronteerd ontkende dit; u zou voor de DVZ dezelfde verklaringen hebben afgelegd. Dit is gezien bovenstaande vaststellingen onafdoende. Voorts gaf u aan niet veel te weten over uw volk, hun geschiedenis en achtergrond (gehoorverslag CGVS p. 5). U kende slechts twee namen van Rohingyavluchtelingenkampen in Bangladesh. Daar u ze nooit bezocht en daar u de namen van de twee grootste en nog bestaande kampen opnoemt, wijst opnieuw op de ingestudeerde aard van uw kennis. U kon geen enkele Rohingya-organisatie opnoemen, terwijl er toch verschillende bestaan zoals het ARNO (Arakan Rohingya National Organisation), RSO (Rohingya Solidarity Organisation) of ARIF (Arakan Rohingya Islamic Front). U kende ook geen bekende Rohingya's buiten een man die op een foto van u staat en die volgens u, Khalilur Rehman is, een Rohingyaleider. U noemde zowel de oude als de nieuwe naam voor de staat Arakan/Rakhine. U gevraagd achter de naam van de hoofdstad van deze staat noemde spontaan Yangon als het oude hoofdstad en Naypyidaw als de nieuwe (gehoorverslag CGVS p. 2). Dit zijn echter de oude en de nieuwe nationale hoofdsteden (waarbij Yangon, dan ook nog eens de nieuwe naam van de stad Rangoon is). U nogmaals gevraagd achter de hoofdstad van Arakan/Rakhine, noemde correct Sittwe, maar nu wist u niet dat deze stad vroeger Akyab noemde. Ook deze elementen wijzen op het vanbuiten geleerde aspect van uw kennis.

Ook in uw relaas komen verschillende elementen voor die de geloofwaardigheid van uw bewering een Rohingya te zijn verder ondermijnen. Zo beweerde u dat uw vader in 1991 door de Nasaka werd gearresteerd, gefolterd en gedood wat aanleiding gaf tot de vlucht van uw moeder in september 1991. Echter uit publieke informatie blijkt dat de zeer gevreesde grenspolitie, of Nasaka pas in 1992 opgericht werd. Voorts is het volstrekt ongeloofwaardig dat u in 2008 terug naar Myanmar zou gaan om aan

dezelfde Nasaka die uw vader gedood zouden hebben een identiteitskaart te vragen. De Nasaka staat bekend om haar zeer brutale optreden tegen Rohingya's. Dat zij u gewoon een identiteitskaart zouden geven omdat u daar naar eigen zeggen recht op had, is dan ook ongeloofwaardig, te meer de Rohingya's in Myanmar geen rechten hebben, iets dat u zelf aangaf. U legde deze identiteitskaart voor. Vooreerst werd vastgesteld dat ze in zeer slechte staat is, waardoor de foto onherkenbaar is en gegevens quasi- onleesbaar. Ten tweede werd vastgesteld dat ze, logischerwijze, in het Birmees werd ingevuld, een taal die u niet machtig bent. Ten derde beweerde u dat de originele kleur van deze identiteitskaart groen was. Uit toegevoegde informatie blijkt echter dat u onmogelijk aan een groene identiteitskaart had kunnen komen. Men moet hier immers 18 voor zijn (u ging deze halen in december 2008, toen u, geboren in april 1991, nog maar 17 was) en bovendien moet men een van de landstalen kunnen spreken en u spreekt noch Rohingya, noch Birmees. Het is dan ook duidelijk dat deze identiteitskaart niet- authentiek is.

Voorts legde u nog verschillende documenten voor die uw bewering een Rohingya te zijn, dienden te ondersteunen. Vooreerst dient hierover opgemerkt dat uit toegevoegde informatie blijkt dat in Bangladesh allerlei soorten vervalsingen verkrijgbaar zijn. Voorts legde u drie brieven voor die uw moeder geschreven zou hebben aan de Myanmarese ambassade te Bangladesh. Men kan er echter vanuit gaan dat uw moeder die geboren en getogen is in Myanmar, haar ambassade zou schrijven in het Birmees. Deze drie brieven werden echter in het Bengaals opgesteld, wat voor Myanmar een vreemde, niet- officiële taal is. In hetzelfde licht mag de authenticiteit van uw aanvraag tot het verkrijgen van de Bengaalse nationaliteit, betwijfeld worden.

Voorts was uw asielrelaas ook onwaarschijnlijk. U verklaarde sinds oktober 2012 gezocht te worden door de Bengaalse autoriteiten, als illegale Rohingya; de Bengaalse autoriteiten zouden illegale Rohingya's gezocht hebben om ze uit te wijzen. U verklaarde dat men in heel Bangladesh naar illegale Rohingya's zou zoeken, zo ook naar u. In dit licht is het dan ook zeer bevreemdend dat uw familie bestaande uit verschillende, illegale Rohingya's publiek een persconferentie zouden beleggen, om uw probleem kenbaar te maken. Zij liepen hierdoor een aanzienlijk risico om ook gemerkt te worden als illegale Rohingya's die terug naar Myanmar gestuurd konden worden. Dat uw familie zo'n risico zou willen lopen, enkel om uw probleem publiek kenbaar te maken, is onaannemelijk. Zoals reeds eerder aangegeven kan in Bangladesh elk soort vervalsing gemaakt worden. Daar uw "wanted" poster en het tijdschrift dienen ter ondersteuning van de ongeloofwaardige bewering dat u als Rohingya problemen zou kennen in Bangladesh, kan de authenticiteit hiervan sterk betwijfeld worden. De foto's waarop deze "wanted"- poster her en der opgehangen zien zijn, voegen hier niets aan toe daar het CGVS niet kan weten onder welke omstandigheden, waar en wanneer deze genomen zijn. Bovendien strookt uw bewering een vrees te kennen om gerepatriëerd te worden naar Myanmar, niet met uw bewering in 2008 vrijwillig teruggekeerd te zijn naar Myanmar om een identiteitskaart aan te vragen bij hetzelfde overheidsorgaan dat uw vader martelde en doodde.

Voorts gaf u aan ontvoerd te zijn door enkele politieke partijen. Gezien het belang van dit element, is het onbegrijpelijk dat u hierover met geen woord repte voor de DVZ. Wat meer is, bij aanvang van uw gehoor voor het CGVS werd u gevraagd naar bijkomende opmerkingen en ook toen zei u hier niets over. Pas na confrontatie beweerde u dat u dit had willen zeggen, maar dat ze (i.e. DVZ) niet luisterden (gehoorverslag CGVS p. 8). Dit is een onwaarschijnlijke verklaring, temeer de andere elementen van uw relaas wel aan bod kwamen bij de DVZ. Bovendien werden uw verklaringen u terug voorgelezen en ondertekende u ze ter goedkeuring. Het lijkt er dan ook sterk op dat u dit element enkel toevoegt om de ernst van uw relaas te verzwaren. Ter ondersteuning van uw bewering ontvoerd te zijn legde u een "GD" (General Diary) voor, een klacht ingediend door uw familie bij de politie. U verklaarde reeds sinds oktober 2012 gezocht te zijn door de politie, maar toch zou uw familie die ook illegaal in Bangladesh verbleef, zich in mei 2013 tot diezelfde politie gewend hebben om uw verdwijning te melden, zonder dat zij hierbij zelf problemen kregen of zonder dat ze blijkbaar over uw verblijfplaats ondervraagd werden. Dit alles is onwaarschijnlijk en ondermijnt de geloofwaardigheid van dit incident.

Tenslotte dient nog vastgesteld dat ook uw vluchtroute door ongeloofwaardige, weinig doorleefde en stereotiepe verklaringen wordt getekend. U verklaarde per schip van Bangladesh naar Europa gereisd te zijn, maar uw beschrijving van wat een memorabele reis dient te zijn, oversteeg nooit het algemene. U verklaarde een kleine twee maanden op twee verschillende schepen gezeten te hebben, maar buiten een algemeen idee van de kleuren (wit/blauw en wit/rood) van deze schepen kon u geen enkel ander detail zoals naam, vlag, bestemming, vracht, enz. verschaffen. U gevraagd achter wat anekdotes van deze reis kon enkel zeggen in een kamer gezeten te hebben en daar gegeten te hebben. U zou die kamer met twee leden van de bemanning gedeeld hebben, maar over hen kon u enkel zeggen dat ze er Chinees uitzagen (gehoorverslag CGVS p. 10-11). U wist niet waar u overstapte van het ene op het andere schip. U beweerde na aankomst aan land nog een autorit van 7 tot 8 uur gemaakt te hebben, maar ook over deze rit kon u geen enkel detail, zoals stopplaatsen, landen, steden of dorpen die u passeerde, of snelwegen waar u over reed, noemen. Gezien uw vage omschrijving van uw

vluchtroute ontstaat dan ook het sterke vermoeden dat u op een andere manier en mogelijks op een ander moment naar Europa bent gereisd, maar dat u dit achterwege probeert te houden. Er kan dan ook geen geloof worden gehecht aan uw vluchtroute.

U hebt niet aannemelijk gemaakt dat uw relaas en uw beweerde vrees gegrond zijn in overeenstemming met het Vluchtelingenverdrag. Dienvolgens kunt u zich evenmin steunen op deze elementen teneinde aannemelijk te maken dat u in geval van een terugkeer naar uw land van herkomst een reëel risico op ernstige schade zou lopen zoals bedoeld in artikel 48/4, §2, a) en b) van de vreemdelingenwet. U brengt geen elementen aan waaruit zou moeten blijken dat er in uw land van herkomst sprake is van een internationaal of binnenlands gewapend conflict in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de vreemdelingenwet. Er zijn dan ook geen elementen in het dossier die de toekenning van een subsidiaire beschermingsstatus in de zin van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet rechtvaardigen.

De overige door u voorgelegde documenten zijn niet van die aard dat ze bovenstaande appreciatie in een positieve zin zouden doen ombuigen. Deze dienen immers allen ter ondersteuning van uw ongeloofwaardige profiel als Rohingya en uw bijgevolg ongeloofwaardige asielrelaas. Zo voegen de brieven van uw zus en schoonbroer niets wezenlijks toe aan uw verklaringen, temeer daar ze duidelijk gesolliciteerd van aard zijn. De foto van u als fruitverkoper voegt niets toe daar de omstandigheden waarin deze foto genomen werden, niet meer te achterhalen vallen. De inhoud van de usb-stick voegt niets toe daar het enkel op uw aanwezigheid bij een politieke rally zou kunnen wijzen (in zoverre u al herkenbaar zou zijn in een menigte), iets dat niet verboden is. Daarnaast legde u een zeer uitgebreide verzameling kranten en rapporten voor die allen handelen over de Rohingya in het algemeen en niet over u specifiek. De handgeschreven brief die u op het laatste moment toevoegt lijkt geen officieel document en is in het licht van bovenstaande vaststellingen niet van die aard om de appreciatie van de Commissaris-generaal inzake uw asielaanvraag in positieve zin om te buigen.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1.1. Verzoeker voert aangaande de weigering van de vluchtelingenstatus in een eerste middel de schending aan van artikel 4 en artikel 27 van het koninklijk besluit tot regeling van de werking van en de rechtspleging voor het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (PR CGVS) en het zorgvuldigheidsbeginsel.

Hij verwijt het CGVS dat geen rekening werd gehouden met het gegeven dat hij reeds sedert zijn eerste levensjaar in de Bengaalse hoofdstad Dhaka verbleef, dat zijn moeder hem opvoedde in het Bengaals en dat hij verbleef in een Bengaalse omgeving. Het is gezien deze omstandigheden niet onlogisch dat verzoeker enkel Bengaals spreekt. Het CGVS had moeten weten dat een Rohingya die vanaf zijn eerste levensjaar in de Bengaalse hoofdstad verbleef vermoedelijk de Bengaalse taal als moedertaal heeft en niet het Rohingya.

Volgens verzoeker zegt het zorgvuldigheidsbeginsel dat een beslissing van de overheid voldoende overwogen tot stand moet zijn gekomen door alle in aanmerking komende belangen te hebben afgewogen. Het CGVS heeft dit niet gedaan.

2.1.2. Verzoeker voert aangaande de weigering van de vluchtelingenstatus in een tweede middel de schending aan van artikel 48/6 van de voormelde wet van 15 december 1980 (vreemdelingenwet).

Hij citeert voormeld artikel, geeft een algemene uiteenzetting inzake de bewijslast in asielaanvragen en stelt weldegelijk een oprechte inspanning te hebben geleverd om zijn asielaanvraag te staven door zijn Myanmarrese identiteitsbewijs neer te leggen op het CGVS. Verzoeker vervolgt:

"Dit document bevestigt alvast de identiteit van verzoeker en bewijst dat hij zich niet voordoet als een andere persoon, hetgeen een indicatie is van zijn oprechtheid. Ook legde verzoeker andere belangrijke stukken neer zoals brieven van zijn moeder aan de Myanmarrese ambassade te Bangladesh, een kopie van zijn eigen aanvraag tot het bekomen van de Bengaalse nationaliteit, "wanted"-posters van de Bengaalse overheid met zijn eigen afbeelding op en een "General Diary" (klacht bij de politie), afkomstig van zijn familie. Het CGVS probeert met zijn stelling dat in Bangladesh alles nagmaakt kan worden alle bewijswaarde van deze stukken te niet te doen. Maar als iemand die bijna gedurende zijn hele leven in Bangladesh woonde, zijn asielrelaas niet mag bewijzen met documenten uit Bangladesh, hoe moet hij

dat dan wel doen? Dit is een gevaarlijke veronderstelling van de verwerende partij, die eigenlijk te herleiden valt tot het gegeven dat asielzoekers afkomstig uit landen waar vervalsingen van documenten makkelijk te bekomen zijn, op geen enkele manier nog hun relaas kunnen staven. Aan verzoeker wordt hier eigenlijk het recht ontnomen om bewijs te leveren voor de problemen die aanleiding gaven tot zijn vlucht naar België.

Bovendien heeft de verwerende partij het enkel over de documenten die in Bangladesh worden nagmaakt. Verzoekers neergelegde identiteitsbewijs is echter afkomstig van de Myanmarese overheid en heeft dus niets te maken met de vermeende corruptie in Bangladesh. Zo wordt in het document "COI Focus Bangladesh: Corruptie en (ver)vals(t)e documenten in Bangladesh" (stuk 3 in bijlage), dat door het CGVS zelf werd gebruikt als ruggensteun bij de bestreden beslissing, enkel melding gemaakt van de mogelijkheid om valse Bengaalse documenten te verkrijgen in Bangladesh. Er staat hier niets vermeld over de mogelijkheid om vervalste buitenlandse (in dit geval Myanmarese) documenten te verkrijgen in Bangladesh.

Louter op basis van verzoekers verklaringen en de voorgelegde documenten in het kader van zijn huidige asielaanvraag, dient tegenpartij te erkennen dat verzoeker aan de op hem rustende bewijslast, die van hem vereist dat hij in grote lijnen geloofwaardig is en dus plaats laat voor 'kleine inconsistenties over niet doorslaggevende details' en geen bewijs vereist die elke vorm van twijfel uitsluit, heeft voldaan en dan ook verklaringen heeft gegeven die samenhangend en aannemelijk zijn en niet in strijd met de algemene en specifieke informatie die gekend en relevant is voor zijn aanvraag. Verzoeker heeft bovendien, zoals van een asielzoeker vereist wordt, oprechte inspanning geleverd om zijn aanvraag te staven.

Dat ondanks het feit dat de kleine inconsistenties in het asielrelaas perfect te verklaren zijn en verzoeker zijn volledige medewerking aan het onderzoek heeft geleverd, hij toch niet "het voordeel van de twijfel" krijgt vanwege het Commissariaat-generaal.

Dat het Commissariaat-generaal door aan verzoeker de Vluchtelingenstatus te weigeren in haar beslissing van 5 december 2014 artikel 48/6 van de Vreemdelingenwet schendt. Tevens laat het Commissariaat-generaal de duidelijke richtlijnen van het UNHCR wat betreft het "voordeel van de twijfel geven aan asielzoekers" compleet links liggen.

Dat het middel bijgevolg ernstig is."

2.1.3. Verzoeker voert aangaande de weigering van de subsidiaire beschermingsstatus de schending aan van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet.

Hij gaf duidelijk aan dat hij een illegale Rohingya is die in Bangladesh wordt gezocht door de politie. De argumentatie dat hij geen Rohingya is werd hoger reeds ontkracht. Verzoeker verwijst naar de algemene situatie voor Rohingya in Bangladesh en stelt dat hij bij een terugkeer door de lokale overheid niet zal worden aanvaard en hoogstwaarschijnlijk op straat terecht zal komen zonder enige garantie op voldoende bestaansmiddelen om te overleven. Zijn situatie valt onder artikel 48/4, § 2 van de vreemdelingenwet, namelijk "ernstige bedreiging van het leven of de persoon van een burger als gevolg van willekeurig geweld in het geval van een internationaal of binnenlands gewapend conflict". Er is namelijk wel degelijk een grensconflict tussen Myanmar en Bangladesh aan de gang, aangezien beide landen de Rohingya weigeren te erkennen als officiële minderheid, laat staan als gelijkwaardige burgers van de respectievelijke landen.

2.2.1. Waar verzoeker verweerder verwijt dat geen belangenafweging werd gedaan, dient te worden opgemerkt dat het de commissaris-generaal in het kader van zijn declaratieve opdracht en de Raad in het kader van zijn bevoegdheid in volle rechtsmacht enkel toekomt na te gaan of een vreemdeling voldoet aan de voorwaarden bepaald bij artikel 48/3 en 48/4 van de vreemdelingenwet teneinde hem al dan niet de status van vluchteling of de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen. Een beoordeling van de belangen van de vreemdeling of een afweging van deze belangen jegens de belangen van het onthaalland ressorteert niet onder deze declaratieve bevoegdheid

2.2.2. Artikel 48/3, § 1 van de vreemdelingenwet bepaalt:

"De vluchtelingenstatus wordt toegekend aan de vreemdeling die voldoet aan de voorwaarden van artikel 1 van het Verdrag betreffende de status van vluchtelingen dat op 28 juli 1951 te Genève tot stand is gekomen, zoals gewijzigd bij het Protocol van New York van 31 januari 1967."

Dit artikel verwijst naar artikel 1 van het Internationaal Verdrag van 28 juli 1951 betreffende de status van vluchtelingen (Vluchtelingenverdrag).

Luidens artikel 1, A, (2) van dit verdrag is een vluchteling elke persoon "die (...) uit gegronde vrees voor vervolging wegens zijn ras, godsdienst, nationaliteit, het behoren tot een bepaalde sociale groep of zijn

politieke overtuiging, zich bevindt buiten het land waarvan hij de nationaliteit bezit, en die de bescherming van dat land niet kan of, uit hoofde van bovenbedoelde vrees, niet wil invoeren, of die, indien hij geen nationaliteit bezit en verblijft buiten het land waarvan hij vroeger zijn gewone verblijfplaats had, daarheen, niet kan of, uit hoofde van bovenbedoelde vrees, niet wil terugkeren."

Artikel 48/4, § 1 van de vreemdelingenwet bepaalt: *"De subsidiaire beschermingsstatus wordt toegekend aan de vreemdeling, die niet voor de vluchtelingenstatus in aanmerking komt en die geen beroep kan doen op artikel 9ter, en ten aanzien van wie er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat, wanneer hij naar zijn land van herkomst, of in het geval van een staatloze, naar het land waar hij vroeger gewoonlijk verbleef, terugkeert, een reëel risico zou lopen op ernstige schade zoals bepaald in paragraaf 2 en die zich niet onder de bescherming van dat land kan of, wegens dat risico, wil stellen en niet onder de uitsluitingsgronden zoals bepaald in artikel 55/4, valt."*

Voormeld artikel 48/4, § 1 kent geen internrechtelijke begripsomschrijving van het begrip *"land van herkomst"*. Richtlijn 2011/95/EU van het Europees Parlement en de Raad van 13 december 2011 inzake normen voor de erkenning van onderdanen van derde landen of staatlozen als personen die internationale bescherming genieten, voor een uniforme status voor vluchtelingen of voor personen die in aanmerking komen voor subsidiaire bescherming (Kwalificatierichtlijn) definieert in artikel 2, n) het *"land van herkomst"* als *"het land of de landen van de nationaliteit of, voor staatlozen, van de vroegere gewone verblijfplaats"*.

Uit het voorgaande volgt dat de nood aan bescherming geboden door de voornoemde artikelen 48/3 en 48/4 van de vreemdelingenwet moet getoetst worden ten aanzien van het land of de landen van de nationaliteit van de verzoekende partij of, voor staatlozen, van de vroegere gewone verblijfplaats.

Deze vereiste vloeit voort uit de noodzaak om te beoordelen of de verzoeker de bescherming van dit land niet kan of om geldige redenen niet wil invoeren.

Voor de beoordeling van de voorwaarde dat de verzoekende partij de bescherming van het land van nationaliteit niet kan of, uit hoofde van deze vrees, niet wil invoeren, moet de *"nationaliteit"* begrepen worden als de band tussen het individu en een bepaalde Staat (UNHCR, *Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié au regard de la Convention de 1951 et du Protocole de 1967 relatifs au statut des réfugiés*, Genève, 1979, heruitgave, 1992, pagina 22, § 87).

2.2.3. Verzoeker verklaart een Rohingya, geboren te Myanmar te zijn. Hij zou, omwille van het feit dat hij Rohingya is, noch de Myanmarese, noch de Bengaalse nationaliteit hebben kunnen bekomen en zou omwille van deze aanhorigheid tevens problemen kennen en vrezen in zowel Myanmar als Bangladesh (administratief dossier, stuk 4, p.3-7).

Verzoeker maakt niet aannemelijk dat hij een Rohingya zou zijn, geboren te Myanmar. Verzoeker stelt dat hij opgroeide in een Rohingya-familie (hij heeft een oudere broer en zus) en beweert dat hij zelfs reisde naar Myanmar om zijn identiteitskaart op te halen; van verzoeker kan dan ook verwacht worden dat hij minstens enige notie heeft van de taal van de Rohingya, *quod non*. Indien hij werkelijk een Rohingya zou zijn, geboren zou zijn in Myanmar, dit land op jonge leeftijd samen met zijn Rohingya-familie zou zijn ontvlucht naar Bangladesh, van geen van beide landen de nationaliteit kon verkrijgen en in beide landen problemen zou vrezen ingevolge zijn behoren tot de Rohingya, kan redelijkerwijze worden verwacht dat verzoeker zich bij zijn Rohingya-familie in Bangladesh of minstens in het kader van onderhavige asielaanvraag zou hebben geïnformeerd over dit cruciale aspect van zijn relaas. Derhalve mocht van hem worden verwacht dat hij zou weten dat de Rohingya een eigen taal hebben, dat hij coherente en precieze verklaringen zou afleggen over zijn geboorteplaats, dat hij op de hoogte zou zijn omtrent Rohingya-organisaties, bekende Rohingya's en de hoofdstad van de staat waarvan hij initieel afkomstig zou zijn en dat hij meer zou weten over zijn volk en de geschiedenis en de achtergrond van dit volk. Uit de terecht gedane vaststellingen in de bestreden beslissing, die door verzoeker geheel niet worden betwist of weerlegd, blijkt echter dat verzoeker op deze vlakken tekort kwam.

Verzoeker laat de bestreden beslissing verder geheel ongemoeid waar hierin wordt gemotiveerd: *"Ook in uw relaas komen verschillende elementen voor die de geloofwaardigheid van uw bewering een Rohingya te zijn verder ondermijnen. Zo beweerde u dat uw vader in 1991 door de Nasaka werd gearresteerd, gefolterd en gedood wat aanleiding gaf tot de vlucht van uw moeder in september 1991. Echter uit publieke informatie blijkt dat de zeer gevreesde grenspolitie, of Nasaka pas in 1992 opgericht werd."*

Deze motivering vindt steun in het dossier, is pertinent en terecht en blijft, daar zij door verzoeker ongemoeid wordt gelaten, onverminderd overeind.

Waar verzoeker voorts de nadruk vestigt op de neergelegde Myanmarse identiteitskaart, poneert dat dit document zijn identiteit en zijn oprechtheid bewijst en beweert dat verweerder het enkel zou hebben over zijn Bengaalse documenten, dient te worden vastgesteld dat hij hiermee volledig voorbijgaat aan de inhoud van de bestreden beslissing. In deze beslissing wordt omtrent verzoekers beweerde terugkeer naar Myanmar om dit document aan te vragen en omtrent dit document immers gemotiveerd:

“Voorts is het volstrekt ongeloofwaardig dat u in 2008 terug naar Myanmar zou gaan om aan dezelfde Nasaka die uw vader gedood zouden hebben een identiteitskaart te vragen. De Nasaka staat bekend om haar zeer brutale optreden tegen Rohingya's. Dat zij u gewoon een identiteitskaart zouden geven omdat u daar naar eigen zeggen recht op had, is dan ook ongeloofwaardig, te meer de Rohingya's in Myanmar geen rechten hebben, iets dat u zelf aangaf. U legde deze identiteitskaart voor. Vooreerst werd vastgesteld dat ze in zeer slechte staat is, waardoor de foto onherkenbaar is en gegevens quasi-onleesbaar. Ten tweede werd vastgesteld dat ze, logischerwijze, in het Birmees werd ingevuld, een taal die u niet machtig bent. Ten derde beweerde u dat de originele kleur van deze identiteitskaart groen was. Uit toegevoegde informatie blijkt echter dat u onmogelijk aan een groene identiteitskaart had kunnen komen. Men moet hier immers 18 voor zijn (u ging deze halen in december 2008, toen u, geboren in april 1991, nog maar 17 was) en bovendien moet men een van de landstalen kunnen spreken en u spreekt noch Rohingya, noch Birmees. Het is dan ook duidelijk dat deze identiteitskaart niet-authentiek is.”

De voormelde motieven vinden steun in het dossier, zijn pertinent en terecht en blijven, nu verzoeker hiertegen geen dienstige argumenten aanvoert, onverminderd gehandhaafd.

In de bestreden beslissing wordt voorts met recht gemotiveerd dat (i) het, gelet op zijn beweerde vrees om als illegale Rohingya te worden uitgewezen door Bangladesh en gelet op het risico dat dit voor hen inhield, zeer bevreemdend is dat zijn familieleden, waarvan er eveneens verschillende illegale Rohingya's zijn, een publieke persconferentie zouden beleggen om verzoekers probleem kenbaar te maken; (ii) zijn beweerde vrees om te worden gerepatrieerd naar Myanmar bovendien niet strookt met zijn vrijwillige terugkeer naar dit land om een identiteitskaart aan te vragen bij het overheidsorgaan dat zijn vader zou hebben gemarteld en gedood; (iii) het onbegrijpelijk is en hij geen afdoende verklaring geeft voor het feit dat hij over de ontvoeringen waarvan hij in Bangladesh slachtoffer zou zijn geweest bij de DVZ met geen woord repte; (iv) het onwaarschijnlijk is dat zijn familieleden, hoewel hij als illegale Rohingya werd gezocht door de Bengaalse autoriteiten en hoewel ook zij illegaal in dit land verbleven, zich tot de Bengaalse politie zouden wenden om verzoekers verdwijning aan te geven zonder daarbij zelf problemen te kennen en zonder te zijn ondervraagd over zijn verblijfplaats. Verzoeker onderneemt niet de minste poging teneinde de voormelde vaststellingen *in concreto* te weerleggen. Bijgevolg blijven deze onverminderd overeind.

Aangaande verzoekers beweerde illegale reisweg naar België, wordt in de bestreden beslissing bovendien terecht vastgesteld:

“Tenslotte dient nog vastgesteld dat ook uw vluchtroute door ongeloofwaardige, weinig doorleefde en stereotiepe verklaringen wordt getekend. U verklaarde per schip van Bangladesh naar Europa gereisd te zijn, maar uw beschrijving van wat een memorabele reis dient te zijn, oversteeg nooit het algemene. U verklaarde een kleine twee maanden op twee verschillende schepen gezeten te hebben, maar buiten een algemeen idee van de kleuren (wit/blauw en wit/rood) van deze schepen kon u geen enkel ander detail zoals naam, vlag, bestemming, vracht, enz. verschaffen. U gevraagd achter wat anekdotes van deze reis kon enkel zeggen in een kamer gezeten te hebben en daar gegeten te hebben. U zou die kamer met twee leden van de bemanning gedeeld hebben, maar over hen kon u enkel zeggen dat ze er Chinees uitzagen (gehoorverslag CGVS p. 10-11). U wist niet waar u overstapte van het ene op het andere schip. U beweerde na aankomst aan land nog een autorit van 7 tot 8 uur gemaakt te hebben, maar ook over deze rit kon u geen enkel detail, zoals stopplaatsen, landen, steden of dorpen die u passeerde, of snelwegen waar u over reed, noemen. Gezien uw vage omschrijving van uw vluchtroute ontstaat dan ook het sterke vermoeden dat u op een andere manier en mogelijks op een ander moment naar Europa bent gereisd, maar dat u dit achterwege probeert te houden. Er kan dan ook geen geloof worden gehecht aan uw vluchtroute.”

De voormelde vaststellingen maken dat niet het minste geloof kan worden gehecht aan verzoekers beweerde herkomst, etnische aanhorigheid, levensloop, problemen en reisweg, noch aan het feit dat hij, zoals hij beweert, een staatloze zou zijn.

De benevens de reeds hoger besproken identiteitskaart neergelegde documenten (administratief dossier, stuk 13), kunnen, in tegenstelling met wat verzoeker laat uitschijnen, op zich niet volstaan om zijn teloorgegane geloofwaardigheid omtrent voormelde elementen te herstellen. Opdat aan zulke documenten enige bewijsaarde zou kunnen worden gehecht, dienen zij immers te worden aangevoerd in het kader en ter ondersteuning van geloofwaardige verklaringen, hetgeen *in casu* geenszins het geval is. Deze vaststelling maakt, tegader genomen met de vaststelling dat uit de landeninformatie in het administratief dossier (stuk 14) blijkt dat corruptie in Bangladesh wijdverbreid is, dat er een hoge prevalentie van valse/vervalste documenten is en dat allerhande 'officiële' documenten aldaar op eenvoudige wijze illegaal verkrijgbaar zijn, dat geen bewijsaarde kan worden gehecht aan de door verzoeker en ter ondersteuning van zijn voorgehouden profiel en problemen als Rohingya neergelegde documenten.

Verzoeker laat de bestreden beslissing bovendien ongemoeid waar hierin ten aanzien van de brieven van zijn moeder ten aanzien van de Myanmarese ambassade bijkomend wordt opgemerkt dat het gegeven dat deze in een voor dit land vreemde en niet-officiële taal werden opgesteld de authenticiteit van deze documenten ondergraaft.

Evenmin weerlegt hij de motivering die luidt als volgt:

“Zo voegen de brieven van uw zus en schoonbroer niets wezenlijks toe aan uw verklaringen, temeer daar ze duidelijk gesolliciteerd van aard zijn. De foto van u als fruitverkoper voegt niets toe daar de omstandigheden waarin deze foto genomen werden, niet meer te achterhalen vallen. De inhoud van de usb-stick voegt niets toe daar het enkel op uw aanwezigheid bij een politieke rally zou kunnen wijzen (in zoverre u al herkenbaar zou zijn in een menigte), iets dat niet verboden is. Daarnaast legde u een zeer uitgebreide verzameling kranten en rapporten voor die allen handelen over de Rohingya in het algemeen en niet over u specifiek. De handgeschreven brief die u op het laatste moment toevoegt lijkt geen officieel document en is in het licht van bovenstaande vaststellingen niet van die aard om de appreciatie van de Commissaris-generaal inzake uw asielaanvraag in positieve zin om te buigen.”

Deze motieven vinden steun in het dossier, zijn pertinent en terecht en worden, daar zij door verzoeker niet dienstig worden weerlegd, door de Raad overgenomen.

Gezien verzoeker leugenachtige verklaringen aflegt en bijgevolg weigert duidelijkheid te verschaffen omtrent zijn werkelijke nationaliteit, herkomst, etnie, levensloop, problemen en reisweg, maakt hij het onmogelijk een correcte en accurate inschatting te maken van zijn persoonlijke situatie en zijn eventuele nood aan internationale bescherming. Derhalve kan, in tegenstelling met wat verzoeker stelt, bezwaarlijk worden aangenomen dat in deze is voldaan aan de cumulatieve voorwaarden zoals bepaald in artikel 48/6, tweede lid van de vreemdelingenwet.

2.2.4. In acht genomen hetgeen voorafgaat, kan niet worden aangenomen dat verzoeker een gegronde vrees voor vervolging koestert in de zin van artikel 1 van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951, zoals bepaald in artikel 48/3 van de vreemdelingenwet.

2.2.5. Overeenkomstig artikel 48/4 van de vreemdelingenwet dient het reëel risico op ernstige schade beoordeeld te worden ten aanzien van het land van herkomst. Krachtens voormeld artikel 2, n) van de Kwalificatierichtlijn het “land van herkomst” gedefinieerd als het land waarvan de aanvrager de nationaliteit bezit.

Voor de aanvrager van de subsidiaire beschermingsstatus kan, met betrekking tot de vraag of hij een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van voormeld artikel, een verwijzing naar de algemene toestand in een bepaald land niet volstaan doch moet hij enig verband met zijn persoon aannemelijk maken ook al is daartoe geen bewijs van individuele bedreiging vereist. Gelet op de hogere vaststellingen met betrekking tot zijn beweerd land van herkomst, gelezen in de zin van zijn land van nationaliteit, maakt verzoeker zelf het bewijs van dergelijk verband met zijn persoon onmogelijk zodat de subsidiaire beschermingsstatus niet kan worden toegekend.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op vijf mei tweeduizend vijftien door:

dhr. W. MULS,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. K. VERHEYDEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERHEYDEN

W. MULS